

BUDAPESTA
17 Iunie st. v.
Duminica 29 Iunie st. n.

Vașesi joi'a și duminică'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 45.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

„Negriada”.

— *Epopeia națională, de Ar. Densușianu.* —

(Fine.)

Românii împresura palatul. Preotii și capitani
din giurul lui Decebal decidu să se arunce în spadele
lor. Se arunca. Mórtea lui Decebal. Perirea dacilor.
Risipirea Sarmiseghetusei.

Cântul al treilea. Traian pléca cu Negru, pe
munte în sus, Negru naréza lui Traian sórtea Români-

lor dela mórtea lui (Traian) pâna la timpul seu. Ajunsi
pe culmea muntelui, la arborul luminei, Traian esplica
lui Negru originea arborului și-a balaurului de sub
elu, cobóra apoi pe munte în jos și Traian esplica vuetul
ce se aude jos în câmpia, ce se întinde la pólele
muntelui. Coborîndu în câmpia, Traian desvelesce lui
Negru viitorul românilor, arétându-i eroi viitori. Are-
tarea eroilor și descrierea faptelor celor mai însemnate
dela Dragosiu pâna în celu mai de aprópe trecutu.
Negru se întórce pe paméntu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O casa din Elveți'a.

Cântul al patrulea. Cosinziana întorcându-se pe pamântu se duce si ia arcul lui Fetu-frumosu, pe când elu dormia, se sue pe Surul si începe a săgetă asupra Vântóselor. Vântósele fugu si se ascundu. Dochia vedîndu Vântósele alungate si pe Negru întorcându-se ier pe pamântu, alérga si cere ajutoru dela Mam'a-padurei. Acésta chiama la consiliu monstriei si uriasii codrilor. În înfioratoru consiliu se primesce sfatul ce-l dá Baba-Gaia. Dochia se întórce si se pune în Buceci la pânda să véda ce facu românii.

Ratacirile lui Negru prin codri. Întâlnirea cu uriasii Sfarima-petri si Strîmba-lemne. Negru în peșterea la Baba-Gaia. Uriasii ajutați de maestrile Babei-Gaei, despóia pe Negru de haine si le duc în peștere, unde Mam'a-padurei pune unu balauru să le pazéscă, ier Ielele i-au pe Negru, îl duc si-l închidu în palatul lor. Pe când se întempla tóte aceste, eroii Risogel si Traian aduna de prin codrii românii risipiti de Vântóse.

Nóuele uneltiri ale Dochiei cá să întórca pe românii înderetu. Confusiunea românilor. Cicala o maresce baténdu-si jocu de întreprinderea lui Negru. Geniul patriei apare. Pedepsirea lui Cicala. Corón'a. Preotul Hinu liniscesce poporul. Se trimitu soli să caute pe Negru, ier românii începu a se coborî în jos pe plaiuri.

Cântul al cincilea. Starea românilor pe timpul descăleării lui Negru. Domnii de pe atunci în Români'a. Dochia alérga la Domnul Danu în Romula si-l scóla asupra Negrenilor. Catalogul óstei lui Danu.

Solii tramisi dupa Negru consulta în pescere pe Baba-Murga. Solii la Fetu Zefir în Valea primaverii. Plecarea de aici si ajungerea lor la parintele codrilor. Codrul si palatul în care locuesce parintele codrilor. Consiliile si ajutórele ce le dá acesta solilor. Plecarea solilor. Solii ajungu la palatul Ielelor. Luptele solilor cu monstriei si aretările Ielelor. Întrarea solilor în palatu. Interiorul palatului Ielelor. Aflarea si redesteptarea lui Negru. Plecarea din palatul Ielelor.

Cântul al șeselea. Negru cu solii ajunge la Magura Codin; în Valea Sargentina. Aci, la fântân'a Creșii, se întâlnescu cu Filéna, care i conduce la tatal seu Musiat, domnul tîntului. Ei aita pe Musiat siediéndu la sfatu cu betrânii tierii. Musiat recunoșce pe Negru si pe solul Mosiu-Albu. Ospetiul în ónórea lui Negru. În decursul ospetiului, lautarul Mosiu Tatinu cânta timpurile trecute si laudele vechilor eroi.

Într'aceea sosesc Nourasiu, fiul lui Musiat, ducéndu vestiméntul si armele lui Negru, ce i le lasa uriasii, si naréza lupt'a lui cu balaurul ce le pază în peșcere, si închina armele lui Negru fara să scie cá ar fi ale lui. Musiat tramite cursori în tíera să chiane la arme junimea, din care o parte să o dea lui Negru. Facéndu-se ziua, Musiat conduce pe Negru la templu lui Longin. Aretarea séu miraclul în templu. Negru admira imaginile din templu. Când se întorcu la palatu, junimea se adunase.

La întrebarea lui Negru, Musiat i descrie pe unii din junii eroi, atingéndu originea lui Gelu si starea românilor dupa caderea lui. Petrecerea junimei în jocuri de arme si în hore. Cântecule lui Mosiu Tatinu în timpul petrecerei. Se tragu la sorti junii cari să plece cu Negru. Musiat, la plecare, încredintíeza lui Negru spad'a lui Traian. Despartírea lui Musiat de Nourasiu. Plecarea.

— Din acestu sumaru se vede, cá lucrarea dlui Ar. Denssianu este compusa cu multu studiu, si cá aceea de siguru are să fia un'a din cele mai prețioșe scrieri în literatur'a nóstra.

Mórtea lui Despotu-Voda.

Învinsu! De ceru si ómeni lasatu în parasire!
Si Lapușnénu vine asupra-mi cu ostire
Si toti vecinii, Sigismund, Mircea, asupra-mi vinu
Si tíer'a-i în rescóla! . . . Si-su singuru! . . . Cruntu destinu!

Ce gróznicu întuiericu urmatu-a dupa sore!
Ce viforu aprigu dupa o și încântatóre!
O! deșteptare aspra din celu mai splendida visu!
Când mi-am deschisu eu ochii, vai! cerul s'a închisu,
Si-acum nu vedu în giuru-mi de câtu desiertaciune.
Sub manti'a regala vedu numai golicíune . . .
Sânt tristu cá elatinarea de arburi desfrundíti,
Când sufla vântul iernei pe codrii înegriti,
Si-mi paru cá-su o ruina, pe care buh'a țipa
Si timpul odihnesce betrân'a lui aripa!
Destinu! Destinu naprasnicu! În pummul teu deschisu
Mi-ai aretatu corón'a dincolo d'unu abisu;
Eu orbu, dorindu lumina; eu micu, dorindu marimea,
Fâr' a vedé adâncul, vedíui num'a malțimea!
Cá vulturul voitu-am zenitul să petrumdu;
Dar m'a atrasu adâncul, si-acum éca-me 'n fundu.

Ce strania cadere! Si înse lumea via
Nici cum nu se urnesco din vechi'a-i temelia —
Nu! . . . Órb'a nepasare rămâne muta, când
Pe Despotu de pe tron-u-i îl vede adi cadíéndu.
Desbraca-te, o Despotu, de pompele lumesci,
Câci cerul tíne frâul vointiei omenesci;
Câci nu-i nimic al nostru de câtu sieriul rece
Si elu, cá noi, devine unu putregaiu ce trece.

Ce-am fost când, dintre ómeni esíndu, am ruptu eu rîndul?
Culegatoru de umbra cu mân'a si cu gândul!
Ce sînt? O parasire; unu vreascu fâr' de resadu!
Ce-oiu fi? . . . Unu fumu de tíerna pe-o scândura de bradu.
Míșielul rabda. Omul vítezu nu-i rabadatoru;
Cu bratiul lui de sine elu e liberatoru.

Dar ce dícu? Naltia spad'a, Despotu! Unu omu cá tine
A nu perî în lupta, este-a perî 'n rușine!
De câtu în cartea tíerii să lasu o négra data,
Mai bine cu-al meu sânge s'o vedu eu înundata!
Despotu am fost în culme! . . . Cadíutu, totu despotu sînt.
Vítezúl nu s'ascunde de mórte în morméntu!

V. ALESANDRI.

Ochii cei mai frumosi.

— Schița. —

Erá în una din furtunósele zile ale iernei trecute, când fulgii de néua sburau biciuiti de vehementi'a vântului zueratoru, si când noi scutiti în chilía calda, eram si veseli si tristi, si glumeti si ierasi pe gânduri menescolu, un omenea acelor tonuri suave ce mân'a savanta a bettei scétea din clapele pianului.

Nici odata nu fost dóra dispoziți'a sufletelor nóstre mai împede mai abila în a pricepe acele minunate melodii, ce deșteptă în înima o nedefinita fericire si unu nedefinitu si nepusu loru; unu doru dulce . . . unu doru ilusoru si neluatícu, asiá cum vine numai odata în juneti'a tuse-celu murgitoru.

De câte ori m'au văditu în asta societate a nóstra în gradina, în grădina ce dă cu capetul în holdele satului, la a căror margine mormura riul, si dupa elu vederea sombrósa a boschetasiului de padure; de câte ori atunci, dupa o conversare víva, animata si plina de umoru, întră o tainica tacere, o respectuósa atenziune

pentru unu tonu, unu susuru, unu cântu de doina, ce strabatea cu duiosia sa sufletele noastre, mai pâna la lacrimi?

Eră o emoțiune bucurăsa, si totu asiă de dulce si fără nume, încâtu trecându tôte treptele etătii si-a celor petrecute, se opriă la unu singuru evenimentu dragu, petrecutu si uitatu de multu, si care totusi traiesce retrasu, nesciutu si îngropatu.

Nu este dara adeveru, diceam atunci, că music'a atinge mai multu decâtu poesi'a si pictur'a? Nu este adeveru, că ea forméza legatur'a simpatica între vedutu si nevedutu, prezentu si trecut; că ea este vocea, ce prin magia sa divina deștepta fiint'a noastră interna, si-o conduce în pietatea gândurilor la tronul Dumnediescu, împacându-o cu elu si cu ea singura?

Si de asta ora sboră cugetarea prin lumile fantasiiei, de unde reveni numai la unu acordu frântu, prin care tiner'a musicanta isi întrerupse produțiunea de pâna aci, pentru a-si concentra totu sufletul în o „hora“, asiă cum nu se punu în note, ci cum se mai potu gasi numai la tieranul român, falosu înca de vorb'a ce pôte cântă asiă neasmenabilu, o „frundia verde“, si „unu doru ascunsu.“

Deci dupa ea urmă întregul repertoaru al pieselor noastre de moda, apoi vocea bunicica a unui dnu ne delectase cu cântul celor „doi ochi“ de Ventura, apoi cu alti ochi — cu ochii cei mai frumosi, si ierasi cu cei doi ochi.

Când se finira aplauzele si se liniscise entusiasmul astor piese predilecte, întrebă Betta, că ore cari sânt ochii cei mai frumosi?

— Cei verđii că smaragdul, — respunse pripitu malițiosul ei frate tineru, ce se pricepa si posedă în minune darul a înverti vorb'a dupa gustul seu. Ochii smaragdi, ce stralucu pâna în adâncu, că talazul mării, avându prin viociunea lor bogatiós'a grația a similitutului, asiă multu afina cu atracti'a nerestabila a panterei, ce seduce prin tiner'a-i desmerdare, si ruina prin crudelitatea-i demonica — sânt ochii cei mai frumosi.

— Se pôte, — duse cântaretiul, — dar mai frumosi de mii de ori sânt ochii cei vëneti, viuele icône în cari iti suride blândeti'a tînutei, gingasi'a iubirii si întregul tesauru pudicu al fiintei si-a sufletului. Ce este pe lângă colorul si expresi'a lor azurul ceriului, vënetul „nu me uită“, viorul perlei séu ultramarinul întunecatu? Ochii vëneti, gene negre slobođite că în taina angelica, sânt de buna séma cei mai frumosi.

Betta se simtî atinsa si înrumeni de elogele indirecte. Isi ascunse înse ori ce alta preocupare, întrebându: cum sânt ochii albastrii?

— Ochii albastrii, neaflatu amestecu din argințu, canutu; din vietia, risu, sburdațiune, când sboratoru si copilescu? Vedutu-ati dvóstra în acestu soiul lacrim'a întristării, trasur'a compatimirei?

— Nu, nici odata! Căci ei ridu continuu, stralucu continuu si revérsa peste întreg'a față asiă o veselie saltânda, asiă o naivitate copilésca, încâtu întristarea i face mai meántatori pentru constringerea dupa care are sé urmeze piânsul; plânsul îngânatu de risu. Si — de si în ei nu-si are locu — sën-șama în casuri rari, invidi'a, ur'a si perfidi'a, tocusi e'a întêmplatu, că la prim'a întêlnire asiă ne-au suprinsu de neplacutu, încâtu pentru unu ore care resimțiu strânu, amu parasitu chiar o societate amabila, numai pentru a nu-i mai întêlni.

— Si câtu de cu grabu ghicescu acei ochi impresiunea, efectul produsu; câtu de cu grabu sciu prin nebunatic'a lor veselie sé abandoneze odiul nostru, în-

locându-l cu simpatia si încredere? Aste sânt merite, pentru a numeră ochii albastrii, de cei mai frumosi.

Atunci se sculă elu, elu ce-si sacrificase întreg'a junctia, întreg'a credintia a sufletului unui amoru necunoscutu si aventuros, ce i-l aduse malițios'a ursita tocmai atunci, când gândirea avea sé între în stadiul barbației serióse.

— Este adeveru, — duse elu, — adeveru, că cum esista frumsetia armonica în arta, în sciintia: asiă esista si în omu. Si cum esista o legatura, o afinitate nedisputavera între arta si arta, sciintia si sciintia, si totu asiă între omu si omu, ochi si ochi: asiă esista o putere de frumsetia în o unica parte a întregului, care apoi se face traducătoare celoralalte. Am vedutu tablouri, ce me înmășcara că o poesiă elegica: am auditu o musica, ce m'a condusu la locurile copilariei, de care nu mi-am mai fost adusu aminte; am simțitu că este în tôte o înrudire mare, dar deosebitu între tonuri si colori.

Când este vorb'a de asta din urma, cine nu-si gândesce viu nararea Bettinei despre ochii cei frumosi bruni, ce priviau că tonurile unui violoncelo? Cine nu gândesce la profunditatea de simțiu, la serioșitatea modesta ce zace în lumin'a lor catifelata si mângaiós'a, ce este multu mai elocinta decâtu spiritul, vorb'a, lacrim'a si piânsul?

— Ochi bruni, fideli si expresivi si în betrânetie: ochi bruni ce sânt vorbitori si din fetiele brezdate de ani si suferintie, ochii cei bruni sânt mai frumosi.

— Nu stau ei înse în dosul celor negrii? — întrebă dómn'a casei, privindu șiréta unu cavaleru, altucum fantasticu cu inspirațiuni originale, acum înse retrasu în anghiul ferestrei contemplându unu portretu-miniatur, din care se ridicau admirabilu niște ochi sprincenati.

— Ah! dna, aveti multa — ba tóta dreptatea, — adause pateticu, — căci nu este si nu pôte fi ceva mai rapitoru, mai putinte a subjugă decâtu niște ochi mari, negri că întunericul noptii, schinteitori că fulgerul si seducatori că pecatul. Focul mistuitoru al negretiei lor este conceptul ântâiului frumosu neimitaveru, este viet'a, corón'a, admirabilitatea întregiei creațiuni, ce primi în favoru osebitu acestu daru bogatu. Ochi mari, ochi negrii au vietia, focu, melancolia si patimós'a poesiă; au chipul de-o farmecătoare delirenda, posedu în întimitatea lor treptele tuturor îmбетărilor, posedu tôte . . . tôte . . . numai fidelitate nu, si totusi sânt ei ochii cei mai frumosi!

Cum aflati din aste, fu pré nimerita sucitur'a vorbeii, căci dupa musica ce putea mai multu captivă spiritele, decâtu asta pledoare de ochi si colori?

Si cei tineri se tînura mai toti în curentul conversării, afara de Elmira, care de si atenta, pastrase tacere neclintită.

Betta se apropiă de ea, i netedí fruntea, staruindu a-si da si ea parerea, dându-i ore cum dreptul cuvântului de încheiare.

— Amicii mei, — începù ea cu o lina vibrare în voce, — transmutati-ve cu mine în o copilaria dragalasia, ce se desvólta asemenea unei flori sub iubirea si îngrigirea unor ochi nu frumosi în colóre, dar neasemenaveri în expresia: sub ochii ce fiesce-care din domnia vóstra i cunesceti, sub ochii iubitei si dulcei mame.

„Copilul — séu voiú dice copil'a, a învetiatu mai ântâiu a pricepe razele acelor ochi atîntiti în amoru si gingasi'a asupra ei, a învetiatu de sine a cunósce că lucirea lor contîne iubilarea fericirii, iéra umeditatea lor înveluata, îndoiosiare si întristare.

„Ani au trecut, copil'a si-a alesu soție, amice, cu cari alérga dupa bucuriele ce-i întinde etatea. Atunci o emulare nevinovata se nasce între aceste copile cu bucle fluturânde, o placere a escelá, si óre în ce?

„În a-si pastrá lucrurile școlare, în a avé totu-de-una ocupațiuni corecte, în unu desemnu séu lucru de mâna curatu, în fine pentru unu calculu laudabilu si totu ce póte în astu timpu privilegiatu sè-i fericésca, audîndu îndestularea învetiatorilor si-a parintilor.

„Înse tóta nisuiél'a ei a fost desiérta, amicele tînu cu fala atestatele zelului si-a vredniciei lor, iéra ea, serman'a, pusa c'unu numeru, cu o linia séu cu o vorba îndereptul lor, nu cutéza sè-si mai redice ochii în sus. Tóte suridu, tóte salta în grupe spre casa, numai ea singura singurica pasiesce mai încetu.

„Ce bucurii contînu astfel de mominte, bucurii curate si totusi peritóre! Si ce întristári când calculul nostru a statu mai înapoi de-a celoralalti?

„Dar mam'a, ochiul ei ageru, a priceputu greutatea situațiunii, ea a stralucitu cu dragoste, a încaldîtu tremurând'a anima a copilei; i-a vindecatu durerea îndreptându-i sperantiile si vredniciele la o noua angagiare, la o noua emulare, care a fost încoronata de succesul doritu.

„Si când totu asta copila, devenindu juna înflorinda, privesce lumea cu mândria, si judeca în capul ei mândru despre toti si tóte, atunci nu are altu conductoriu decâtu ochiul mamei, ochiul celu mai frumosu pâna în clip'a când întelnesce alti ochi, ochi cu privire atîntita si perseveranta, cari i deschidu o lume noua, lumea visurilor si a fericirilor iubitóre.

„În ce stá atunci încredintarea ei, ca acele siópte a unui momentu, acele descoperiri dulci a iubirii, sînt puresce din anima nobila si curata?

„O! ênsasi ea nu scie, înse o sficiune o silesce la o ochiada ratecita, si iéta în ochii lui expresi'a iubirii i dà credintia întréga.

„De câte ori nu s'a întêmplatu, ca dupa ani trecuti departe de acei ochi adorati, stelele mai radióse pe orizontul vietii sale junonice, de câte ori nu s'a întêmplatu, ca momentu multu doritu, revederea, clip'a în care amorul avea sè-i dea cele mai dulci încântaminte, i dadu o aprofundare în acei ochi, al càrei succesu fu desiluzionarea întregului presentu?

„Si óre cum si prin ce?

„Este tain'a sufletului, care perdiendu-si iubirea, nu mai póte redicá esistintia ei în ochi, nu mai póte convinge despre frageđime, încredere si fidelitate, càci ochiul este oglind'a reflectatóre a sufletului.

„Ea a remasu desiluzionata, dar pastréza suvenirile altor timpuri, suvenirile copilariei . . . ochiul iubitoru al mamei; suvenirile juniei, ochiul încântatu al ei, si aste tóte remânu prospete si fidele pâna la betránetie, de si scie:

„Was vergangen, kehrt nicht wieder,
Aber gieng es leuchtend nieder
Leuchtet's lange noch zurück!“

„Dupa aste premise, este conclusi'a, ca ochii cei mai frumoși nu sînt nici cei verđii, nici cei vêneti, nici cei albastri, bruni séu negrii; càci ochii cei mai frumoși sînt numai aceia, cu cari privesce iubirea!

„Ochii copilului séu ai mamei, ai parintelui séu ai soției, ai amicuui séu ai amiceii; ochii ce ne privescu ca stele-surori, mângaiându-ne în desperatiune, si vindecându sufletul nostru sdorbitu de restristele desastrului crucii; ochii cari nu ascundu ura, ipocrisia sub clipirea si lacrima lor falsa, ei privescu lumea întréga cu dragoste si sinceritate, sînt „ochii cei mai frumoși!“

EMILIA LUNGU.

S A L E O N U ?

Calindarul septemânei.

Dumin.	17	29	G. 4 d. R. ss. mm. Manuil, Saul.
Luni	18	30	ss. mm. Leontiú, Ipațiu, Teodul.
Marti	19	1	s. ap. Iuda Tad., s. m. Zosima.
Mercuri	20	2	s. st. m. Metodiú, c. p. Calist.
Joi	21	3	ss. mm. Iulian, Afrodisiú, Terentiú.
Vineri	22	4	s. st. m. Euseviú, ss. mm. Zinon, Zina.
Samb.	23	5	ss. mm. Agripina, Aristocleu, Dimit.

Mai nou dela Academí'a Româna.

Bucuresci 10/22 juniu.

Academí'a româna de trei ñile continua a desbate si adoptá pe articli statutele elaborate de comisiunea de cinci. Se tînu spre acestu scopu ñilnicu siédintie de la 8 de deminétia pâna càtra 12. S'au votatu în trei siédintie 10 articli definitivminte, si prin acestia principiile fundamentale.

Operatu comisiunii mai peste totu învinge, ori câtu este elu une-ori combatutu. Timpul de întrunire pentru sesiunea generala anuala a Academiei s'a pusu 30 de ñile înainte de joi'a pascilor. Unu terminu mai bunu abiá se putea nimeri.

Pentru sesiunea generala, spre a puté aduce conclusiuni, se recere în siédintiele ei presinti'a de jumtate plus unul a tuturor membrilor actuali; iér pentru siédintiele ordinare septemânale, atátu ale întregului corpu, câtu si ale secțiunilor si comisiunilor, ajunge presinti'a a unei tertialitáti plus unul a membrilor Academiei, resp. a concernentei secțiunii séu comisiunii. O înlesnire acést'a fôrte reclamata de împregiurári.

Se spera, ca în 3, multu în 4 siédintie, statutele vor fi pe deplinu votate. Vor urmá apoi celelalte afaceri de urgentia, precum: referatele asupra raportului generalu al delegatiunii; asupra fondurilor si conturilor si cu bugetul; asupra misiunii dlui N. Densusianu; si în fine o siédintia publica, solemnna, cu care probabilminte se va încheiá acést'a sesiune estraordinara.

Celelalte, multe si importante afaceri, de buna séma se vor încredintá unor comisiuni speciale si secțiunilor, cari le vor prepará pentru sesiunea gen. dela 1880.

Apropos! La misiunea dlui Densusianu — nu pota a nu atinge si desminti scornit'a si respândit'a fama, ca — Academí'a ar fi decretatu revocarea ei. Interesantele si importante raporturi si colectiuni ale numitului domnu, au fost recomandate secțiunii istorice spre esaminare si apretiuire; iér acést'a secțiune a datu acést'a referata membrului seu Babesiú, carele se ocupa de ea cu tóta scrupulositatea.

Ajunge atát'a, pentru d'a se convinge fie-cine, cumca meritul misiunii are sè fia recunoscutu pe deplinu. Dl Babesiú considera succesele acestei misiuni de unu triumfu al votului seu dela sesiunea de anu în acést'a privintia.

B.

Consecrarea noului episcopu de Gherla.

Oradea-mare 23 junie.

Consecrarea Pr. SSale Ioanu Szabó episcopu de Gherla s'a întêmplatu în biserica catedrala gr. cath. de aici, ieri, 22 junie.

Ceremoni'a începú deminétia la 8 si 1/2 prin procesiune. Dupa ce episcopul consecratoru se sui pe am-

vonu, noul episcopu de Gherla eși din altaru si se duse la consacratu spre a-si luá binecuvântare, apoi se rentórse în altaru, unde se îmbracă în patrafiru si falonu.

Episcopul consecratoru se îmbracă pe amvonu în tóte ornatele pontificale; consecrândul, tînêndu în mâna St'a evangeliá eși din altaru, si cuprinse locu la cód'a vulturului depinsu pe icón'a așternuta dela luminarie spre amvonu.

Consecratorul întrebá apoi pe consecrându : „Ce ai venit a cere dela noi?“ Si acest'a respunse : „Eu Ioanu alesu al stei episcopii de Gherla, sê me chirotonescu prin mânila Tale!“

Episcopul consecratoru întrebá apoi : „Ai adevèrint'a despre *alegerca* Ta canonica si despre confirmarea pontificala?“ Noul episcopu respunse : „Am“, si consecratorul ordoná sê se cetésca. Dupa cetire consecratorul întrebá : „Dara ce credi?“ Si noul episcopu díse : „Credu întru unul Dumnedieu! etc.“, si apoi consecratorul îl binecuvântá dícêndu : „Darul pré sântului Spiritu sê fia cu Tine!“

Apoi noul episcopu fu condusu de preotii sei pâna la mijlocul vulturului, si oprindu-se acolo, consecratorul îl întrebá : „Spune nóue la aretare, în ce tipu marturisesci despre trei ipostasuri ale necuprinsei dumnedieiri?“ La ce consecrândul respunse : „Credu întru unul Dumnedieu în trei fecie deosebite“ etc. (Archieraticon pag. 13.) Dupa acésta marturisire, consecratorul îl binecuvântá iérasii. Pașindu apoi pâna la capetul vulturului, consecrândul fu întrebatu : „Spune nóue înca ce marturisesci despre ipostasul întrupării fiului si Cuvântului lui Dumnedieu?“ — la ce elu respundiéndu dupa formul'a prescrisa, fu binecuvântatu de nou.

Dupa aceste se aduse scutul credintiei (bedernit'a) si se legá de brâul noului episcopu, apoi toiagul episcopescu, pe care consecratorul îl predete dícêndu : „Primesce!“ — iéra chirotonitul respunse : „Eu Ioan cu îndurarea lui Dumnedieu . . .“ etc. (Archieraticon p. 17.)

Chirotonitul sarutá mân'a consecratorului, iéra acesta îl sarutá în frunte si pe umeri, dupa care noul episcopu, condusu în altaru, fu îmbracatu în ornatul episcopescu, si se începú liturgi'a.

Dupa „Sânte Dumnedieule“ noul episcopu faciú juramêntul, si apoi se îndeplini actul consecrării, si anume episcopul consecratoru i dete omoforul, dícêndu „Vrednicu este!“ — apoi i dete ánim'a, crucea si i puse pe capu corón'a. Dupa aceste consecraturu dete binecuvântarea si funcționá cá pontificantu pâna 'n capetu.

*

Actul consecrării l'a sevêrșitu Pr. Ssa episcopul Orádii Mihailu Pavelu, asistându la acestu actu solemnepiscopul consecratu Iosifu Szabó, sufraganeul Eminenției Sale Card. Primate Simor.

A fost invítatu la acést'a solemnitate si Esc. Sa metropolitul dr. Ioanu Vancea, carele înse n'a pututu veni din caus'a cá chiar pe díu'a de eri a fost pusu terminu de chirotonire la 9 teologi absoluti. Iéra episcopul Mihali dela Lugosiu, asișderea invítatu, n'a venit, rostindu multiamita episcopului Mihailu Pavelu pentru ospitalitatea ce i-a oferitu.

Episcopul Mihailu Pavelu, pentru îndeplinirea actului consecrării a fost receracatu si din partea Esc. Sale dlui mitropolitu Ioanu Vancea.

Pontificatul a decursu în cea mai buna ordine, participându la acela tóte notabilitátele Orádii, atátu

din cleru, cátu si dintre mireni, precum si un'a multime mare de poporu de tóta condițiunea.

Dieces'a Gherlei a fost represintata priu deputatii capitulari Stefanu Biltiu si Vasiliu Popu, si prin profesorii de teologia Indre si Demianu.

Corul seminarialu a ridicatu si cu acésta ocașione solemnitatea cultului Dumnedieescu, prin cântările bine escutate.

Dintre preotii din provincia au asistatu la actul solemnepiscopul Botta din Girisiu, Ioanu Popu din Holodu, Ioanu Szabó din Tria, Ioanu Szeremi din Madarasu, Samuilu Szabó (fratele episcopului) din Cordáu, Georgiu Sferlea din Ciheiu, Gavrilu Papdanu din St. Andreiu, Georgiu Szilágyi din Virtisiu s. c. l.

Pontificatul s'a terminatu cu imnul de multiamita „Pe tine Dumnedieule“, si cu binecuvântarea apostolica ce o-a datu nou-consecraturu episcopu.

*

Dupa solemnitatea bisericesca a urmatu prândiul splendidu ce l'a datu Esc. Sa episcopul r. cat. oradanu Stefanu Lipovniczky în onórea eroului dílei. La acestu prândiu afara de episcopii fungenti si reprezentantii de mai sus ai diecesei Gherlei, au fost invítati si au participatu canonicii oradani Ioanu Corhanu, Teodoru Kóváry, Ioanu Cucu; preotii diecesani Gavrilu Rednicu, Paulu Vel'a si dr. Augustinu Lauranu; vice-inspectorul școlaru comitatensu Artemiu Sîarcadi, si mireni Ioanu Veress si Iosifu Romanu; precum si multi demnitari bisericesci si mireni r. cat., în numeru de 40.

La prândiu s'au tînutu numeróse toasturi, șirul càrora l'a deschisu domnul casei Esc. Sa Lipovniczky pentru eroul dílei. Iéra acest'a a ridicatu pocalul pentru Maj. Sale, pentru episcopul consecratoru, pentru episcopul asistentu, pentru dl casei, pentru capitlul si clerul diecesanu al Orádii, pentru capitlul si clerul diecesanu al Gherlei, pentru comitele supremu cottensu, pentru primariul orásiului s. c. l.

Au mai toastatu înca episcopul Mihailu Pavelu pentru Esc. Sa Vilelmu Lipovniczky; Ioanu Corhanu si Stefanu Biltiu pentru noul episcopu; dr. Augustinu Lauranu (latinesce) pentru archiereii ambelor biserici, si înca multe alte toasturi.

Noul episcopu are sê plece în curêndu a-si ocupá resiedinti'a.

Cor. ord.

Mórtea principelui Napoleon.

Capitanul Carey, martoru ocularu al mortii principelui Napoleon, spune urmatóarele :

De diminétia în díu'a de 1 junie, am pornitu calare eu, Napoleon, si o escorta de șese calareti, dela quartirul generalu al lui Chelmsford, cam vr'o optu leghe înainte, pentru a ficsá si a desemná positi'a taberei vecine.

Sosindu pe punctul menitu la 3 óre dupa amédi, amu descalecatu aprópe de Edu-tu-Kraal (unu felu de tabera) care parea cu deseveșșire desiértata de ómeni. Dupa ce amu remasu acolo vr'o óra, fara a zarí pe inamicu, Napoleon a datu ordinu d'a încalecá. În acelu momentu strigam cá vedu prin iérb'a înnalta fecie de zulusi. Principele esclamá : „Si eu i vedu!“ Totu-deodata resuná o detunatura de pușci din partea zulusilor ascunsi prin iérba, cari au si navalitu spre noi cu sulitiiele lor. Toti amu saritu îndata pe cai, pornindu în galopu spre o vagauna. Acolo amu ajunsu neatinsi eu si cinci ómeni din escorta, iéra principele Napoleon si doi ómeni lipsiau. Calul lui Napoleon veniá în fuga dupa trup'a engleza.

Când s'a reîntorsu trup'a, a întâlnitu spre séra pe generalul Wood cu o escorta. Printr'unu ochianu, în departare cam de siepte leghe, s'au vedutu retragându-se vr'o 30 zulusi, gonindu dinaintea lor trei cai.

A dóu'a di diminétia, plecà generalul-maresialu cu síese escadróne de cavaleria spre locul nefericitu. La 9 óre, aprópe de vagauna s'a gasitu cadavrul lui Napoleon golu de totu. Nu-i lasase de câtu unu medaillon la gátu, care contínea o bucla de peru si o iconítia. Aprópe de cadavru erá unu pintenu si unu cíorapu. Príncipele avea pe trupu 18 rani de sultie, unele din spinare esíte prin peptu asiá cá corpul erá cu deseversire gauritu. O înjunghiatúra trecea prin ochiul stângu. Cu tóte aceste trasurele obrazului nu erau desfigurate.

Tóte indiciile aréta, cá, pe când príncipele voiá sè încalice, s'a ruptu ching'a sielei, din care cauza speiriindu-se calul, l'a tréntitu jos. Dupa acésta a încercatu sè fuga spre vagauna, unde a fost omorítu. Doi ómeni morti din escorta erau culcati lângá dènsul. Príncipele a fost înfásuratu într'o patura si adusu în tabera, unde întrég'a divisie a esítu în parada.

Príncipele próbease deja în mai multe rânduri cá este fórte curagiosu, luându înca odata parte la o recunóscere, fára sè fi întâlnitu pe inamicu. D'asta-data generalul voiá sè-l rétina, dar príncipele a respunsu ridiéndu de obiectiunile generalului. A staruitu sè plece, de óra-ce luase parte la mai multe espedițiuni fára a suferi ceva.

Príncipele erá fórte iubitú în armata. Tóta taber'a pórtá doliul si critica pe generalul, cá nu l'a opritu d'a plecá la acésta recunóscere. Locul unde a fost ucisu, este pe riul Itiotiozi.

Literatura si arti

„Mórtea lui Despot-Voda“ din nr. presinte, este unu fragmentu din dram'a nóua a dlui Vasile Alecsandri, întitulata „Despot-Voda“, despre care s'a vorbitu deja mai de multe ori în colónele acestei foi. Acestu fragmentu îl reproducemu dupa „Renascerea“ dela Bucuresci.

Cristu si Cesar. Sub titlul acesta dl Paul Scorténu publicá la Bucuresci o brosiura, în care, aretându relele resboiului, sustíne, cá acela trebue suprimatu din moravurile europene, nu numai pentru cá e unu reu, dar cu deosebire pentru cá este o immoralitate. Pretiul unu esemplaru e 1 lei si 25 bani, se afla de vëndiare la tóte librariile.

DI George Popu, secretaru finanțialu în Alba-Iulia, a scosu de sub tiparu la Blasiu si brosiur'a III si IV din „Índreptarul practicú în tóte afacerile finanțiale.“ Cu brosiur'a a patr'a se încheia seri'a prima a acestei scrieri. În partea a dóu'a trei capitule sânt lucrute de dl avocatú George Filip din Alba-Iulia; acésta parte va constá din 4 brosiure, în fia-care luna un'a, pretiul uneia 30 cr., platitu totu înainte 1 fl. Bani sânt a se tramite la tipografi'a seminariului în Blasiu.

Schimbári diuaristice. „Binele Publicu“ la Bucuresci, carele pân'acum esiea de trei ori pe septemána, a începutu sè apara în tóte dílele. — „Femei'a Romána“, pân'acuma de dóue ori pe septemána, de acuma înainte va esí odata pe septemána.

Cárti nóue: „Micu cursu de economía domesticá“, pentru usul claselor primare de fete, de N. Drocú Barcianu, profesorú si directoru la gimnasiul din Giurgiu. — „Poesii si Prosa“, de dn'a Maria Flechtenmacher, a dóu'a edițiune, Bucuresci. —

„Din'a florilor“, legenda de Iuliu I. Roșca, Bucuresci. — **Leccióni elementare de gramatic'a italiana**, de G. L. Frollo, edițiunea II, Bucuresci.

Diuaru nou: „Sucéva“ la Falticeni, si va esí numai odata pe septemána.

Biserica si scola.

Consistoriul gr. or. din Sibílu invita pe toti tinerii studenti, cari au stipendii dela consistoriul archidiececanu, cá pâna la 1/13 iulie sè se legitimeze despre sporul facutu în studii si despre portarea morala în decursul anului școlaru prin așternerea documentelor școlare, cáci altcum li se vor detrage stipendiile.

Stipendistii fundațiunii lui Gozdu sânt avísati a-si substerne pâna la 10 aug. documentele despre rezultatul studiilor din anul școlaru ce espirá. La din contra se vor lipsi de stipendiul avutu.

Premiele școlare în Románi'a se vor împarti la 29 iunie pentru școléle secundare si primare urbane de baeti; 30 iunie pentru școléle secundare si primare urbane de fete si 29 iunie pentru școléle rurale. Pentru aceste din urma ministerul lasa la generositatea particularilor a oferí, cá si în alti ani, încuragiári prin daruri de cárti si alte obiecte de studii.

Moștenitorul de tronú al Svediei a fost numitu dr. onoraru de cátra universitatea din Oxford.

Acte filantropice. Ana S. Musceleanu, a lasatu prin testamentu o moșia din Buzeu si 12,000 lei pentru asilul Elena-Dómna din Bucuresci. — **Proprietarul P. Gazotti** din judetul Buzeu a dotatu școl'a din catunul Gazotti cu unu localu bunu cu gradina, unde elevii potú lua nóțiuni de agricultura, avéndu si aparate pentru gimnastica.

Societati si institute.

Academ'ia Romána a tramisu urmatórea adresa cátra ministerul instructiunii publice: „Academ'ia Romána, convocându-se în sesiune estraordinara spre a se constitui si a pune statutele sale în acordú cu legea care a radícuitu-o la rangul de institutiune de Statu, unul din cele ántáiu sentimente ce a espresu, a fost de-a supune M. S. R. Domnului si guvernului seu gratitudinea sa pentru interesul si consideratiunea ce au aretatu cátra fost'a Societate Academica, prin propunerea si sustínera generósa a legii sale fundamentale. Aceste sentimente facéndu-si dator'ia a le supune mai ántáiu la piciórele Tronului, subscrisul, dupa în-sarcinarea espresa ce i s'a datu, se grabesce a ve rugá sè fíti interpretantii Puterilor legislative si esecutive. Primiti, etc. Presiedinte, Ioan Ghica.“

Asociatiunea transilvana. Adunarea cercuala a despartieméntului VII se va tîné la 6 iulie în Roșia-Montana. Directoru A. Filip, secretaru Ioanu Terno-veanu.

Regele Spaniei la 15 l. c. a presidatu șiedint'ia Academiei si a vorbitu cu mare entusiasmu despre important'ia asociarii. Elu crede cá stagnarea de acuma a Spaniei e causata de lips'a spiritului de asociatiune; spera înse, cá Spani'a în curéndu si în privint'ia acésta ísi va face dator'ia.

Societatea de asigurare „Dacia“ din Bucuresci la 27 maiu (8 iunie) a tînutu a sieptea sa adunare generala. Resultatul totalu al anului 1878 dá sum'a de 105,593 l. n. 69 bani cá escedentu al esercitiului trecutú. Acésta suma probéza, scrie „Renascerea“, mersul progresivú al Societati pe calea reconstruirii.

Societatea pentru învetiatúr'a poporului Dobrogeanu din Tulcea a oferitu 200 abecedare si 50 ta-

blitîe de scrisu pentru a se împarti gratis elevilor lip-siti de mijlîce din şcolile acestui judetiu.

DI C. G. Cantili a daruitu museului naţionalu din Bucuresci 9 vase vechi gasite în ruinele dela Corint.

„Concordia Româna“ din Bucuresci — precum cetim în „Binele Publicu“ — voiesce sê infintieze o gradina de copii, unde lucratoarele îsi vor putê lasâ copiii pentru a merge la lucru fara grige. Într'o alta sec-tiune se vor primi copii cu plata.

Ce e nou ?

Ex-împeratés'a Eugenia se afla în o stare fôrte desperata. Se dice, cã voiesce sê se retraga în vr'o manastire din Spania. Sôrtea ei tragica a desceptatu compatiuire în tôte pãrtile. Tôte curtile i-au tramisu îndata depresie de condolentia, ier regin'a Victoria i-a facutu visita si a esitu dela ea plângendu.

Împercul Vilelmu a sositu în luni'a trecuta înainte de miçliadi la Ems. De acolo dênsul va merge la Teplitz pentru continuarea curei sale. Se n'tielege de sine, cã pretotu-indene e supraveghiatu de o mul-time de politici.

Regele Spaniei, dupa cum anucia „Gaulois“, acusi va veni la Viena, cã sê redeie visit'a moštenito-rului de tronu Rudolf. Dar se adauge, cã scopul veniri-i sale ar fi si fidantierea sa cu principess'a austriaca deja numita.

DI Timoteiu Ciparin e bolnavu si din caus'a acést'a nu pôte luâ parte la sesiunea Academiei Române. Dorim cã în curêndu sê putemu anucia însâneto-siarea veteranelu nostru filologu.

Contele Andrassy se afla deja atãtu de bine, încãtu a purutu sê iêsa din odaia si sê se preumble prin gradin'a dela Schönbrunn, ma medicii i-au permisu sê si fumeze.

Orisonul politicu. Môrtea principelui Ludovicu Napoleon a causatu mare crisa în partid'a bonapartistã; proclamarea principelui Victor de pretendentu înca nu e decisa, nici testamentul junelui ucisu nu s'a gasitu înca. Vice-regele de Egiptu a abdicatu în favorul lui Tevfik pasia. Ocupatiunea Novi-Bazarului de ocam-data s'a amânatu. Senatul si camer'a României au votatu adresele la cuvêntul de tronu si le-a presintatu Domnitorului.

Sulimanurile otravitore. Consiliul de igiena si de salubritate publica al orasiu Bucuresci dâ urmatoarele instructiuni asupra dresurilor (sulimanurilor) otravitore : Unele dresuri albe (sulimanuri) cõtînu substantie otravitore. Acele otravuri întra prin piele în sânge si producu bôle din cele mai grave, cari se manifesta de multe ori târçiu si cari se vindeca cu atãtu mai greu cu câtu otrav'a a fost aplicata pe façia unu timpu mai îndelungatu. Cele mai periculose dintre dresurile (sulimanurile) sînt cele cari cuprindu plumbu si argintu viu. Ele se confecioneza mai alesu din carbonae de plumbu (stubet, cerussa) în forma de pulvere si de pomada (alifle de stubet) si din argintu viu tratatu cu apa tare si amestecatu cu bichlorur de mercuriu (saricica). Astfel si gogonelele pe cari le fabrica unele femei din capitala cõtînu saricica. Chiar unele dresuri mai scumpe întroduse din strãinetate de câtra unii parfumori cuprindu plumbu. Dresurile de plumbu altereza si obrazul, sbârcesce pielea, dându-i o coloratiune albastruia. Cele de argintu viu strica dintii si producu mirosu uritu din gura. Din contra dresurile de amidon puru, de faina de orezu curata, de bismuth curatu, de creta (tibişir) sînt nevatematøre sãnetãtii.

O cununia interesanta s'a tînutu ðilele trecute în biseric'a suburbiului Teresianu al Budapestei. Unu ostasiu din regimentul Este s'a cununatu cu o fêta, pe care o iubiã înca înainte de a merge la Bosnia si care atunce i-a juratu credinçia vecinica. Junele ostasiu s'a rentorsu fara mâni, dar fêta si-a tînutu cuvêntul, si cunun'a s'a serbatu în presint'a unui publicu fôrte numerosu.

Unu tunu vechiu. Vice-comitele comitatului Carasiu, dl Constantin Gyika, a daruitu museului din Budapesta, în numele comitatului, unu tunu vechiu de metalu, cam de 80 chilograme greu. Tunul acest'a s'a gasitu la 101. c. în alv'a Timisulinu din hotarul comunei Costeiu-micu.

Nu reciti laptele în ghiatiã! Diuarul „Figaro“ spune, cã a bé lapte recitu în ghiatiã e fôrte periculosu. Din caus'a acest'a la Paris multi au muritu. Recel'a de ghiatiã a laptelui paraliséza cu deseversire circulaçiunea sãngelui în omu. Încercãrile facute au probatu, cã deca pe radecin'a arborelui sêu a plantei se vérsa lapte ghiatiosu, aceste se prepadescu de siguru.

Anna Nobiling, sor'a atentatorului împercului Vilelmu, chiar în çiu'a aceea s'a cununatu, în care împercul Vilelmu si-a serbatu nunt'a de auru.

„Kincsem“, admirabilul calu al lui Blaskovich, în septemân'a trecuta a câştigatu la cursele de cai din Berlin a cinci-ðieci si ôr'a premiul. Acestu iubileu s'a serbatu apoi prin unu banchetu.

Ceva despre nebuni. Dr. I. L. A. Koch a publicatu în 1878 o carte relativa la statistic'a bôlelor spirituale în genere. Cea d'ântãiu întrebare, la care raspunde elu, este urmatoarea : Ôre s'a înmultitu numerul bolnavilor spirituali în timpul nostru ? Elu raspunde, cã într'adeveru unu micu adausu s'a îndeplinitu prin încordarea activitatii spirituale, pe care o pretinde civilisaçiunea moderna. Acea înmultire aparenta provine înse mai cu sêma din împregiurarea, cã astadi se ocupa învetiatii mai multu cu acelu obiectu si casurile singuraticce se înscriu în statistica. Ce se atinge de secursi, autorul constata cã între barbati este mai mare numerul idiotilor, ier nebuni propriu ðisi se gasescu mai multi între femei. Câtu despre vârst'a nebunilor, nici unul nu trece peste optu-ðieci si siese ani. Asia dar parerea, cã nebunii traiescu mai multu, este falsa. Întrebarea, cã ôre starea de holteiu favoriséza nebun'a, o lasa autorul nehotarita — spre mângaierea tuturor holteilor, carora li se atribue de ôrdinaru mai mare dispoziçie spre a-si pierde o dõga sêu si mai multe. — Dintre religiuni, cea israelita posedo privilegiul de a favorisã nebun'a. Autorul nu atribue acestu factu diferintiei în dogme, ci mai cu sêma modului, cum se încheia casatoriile. La întrebarea, cã ôre nebun'a se moştenesce, autorul raspunde : 62,2 percente din bolnavii spirituali si-au moştenitu bõl'a. Tôte aceste respunsuri au cerutu dela dr. Koch o lucrare obositore si profunda, despre care laicul nici nu-si pôte face ideia.

Scirile economice sosite de curênd din mai multe pãrti ale tierii nu pré sînt bune ; holdele n'au suferitu multu de rugina si de taciune, dar în urmarea ploilor multe din septemãnille trecute, spicele sînt cam góle ; nici póme nu vor fi multe ; viuu va fi destul, dar nu pré bunu. În Români'a tuturor recolteilor le merge fôrte bine cu ploile din urma. Numai orzul, care a fost semenatu pré târçiu, nu se va pré îndreptã.

Sciri scurte. Podul peste Sava e gata ; acestu podu e de feru, si s'a facutu de câtra mai multe fabrice, càci un'a nu l'ar fi pututu terminã asiã cu-

rându. — **Aniversari'a** născerii unui poetu magiăru, Pázmándi Horvát Endre, carele a scrisu înainte cu vr'o 50 ani cea d'ântâia epopeia magiara, s'a serbatu în duminică a trecuta, în comitatul Győr; elu a muritu înainte cu 40 ani. — În **Zagrabia** s'a simțitu de curându de două ori cutremuri de pamântu; al doile, la 23 l. c. nópcea dupa 1 óra. — În **Oradea-mare** difteritea a încetatu asiá dîcîndu cu totul, căci în cele diece zile din urma numai două casuri, s'au ivitu, dar si aceste se afla în stadiul vindecării. — **Milan Petrovieviu**, ministrul resiedinte al Serbiei la București, a comunicatu Domnitorului Carol acreditivile sale si a presintatu personalul legațiunii.

Angin'a. Deuna-đi — scrie „Resboiul“ din București — sosese în capitala dl B. M. proprietaru mare dela munte, cu sođi'a si doi copii. Cam ipohondricu, elu luase si o frumoșa blana, cu care se îmbracă când umblá în timpul nopții. Eșîndu fôrte de dimineața din otelul unde locuia, pentru a face o plimbare la sosiea, se îmbracase si cu blan'a. Se pune în birja si peste câteva minute începe a se preumblá pe jos prin gradin'a sioselei Chiselef, dupa ce congediașe pe birjaru.

Pe la órele 7 sórele începú a-si aretá puterea asiá că dl B. M. nu mai putea suferi blan'a. Dar ce sê faca cu ea? Birjarul plecase, altul nu erá acolo, asiá că dsa se aflá în încurcatura.

Iéca i ese înainte unu vëndiatoru de diare, unu baiatu strengaru, istetiu de frunte.

— Baete, vrei sê-mi duci putînu blan'a pâna când vom întelni o birja?

— De ce nu, cocóne! Dă-mi-o s'o ducu dupa dta si pâna în orasiu . . . Dar sê-mi dai 50 bani!

Domnul B. se desbraca de blana, o dá baiatului, apuca înainte prin aleile umbrite.

Peste câteva momente observa, că micul hamal remasee în urma. Așternuse blan'a p'ó banca si se culcase pe ea.

— Dar ce ai baiete? esti ostenitu? — îl întrebá proprietarul blanei.

— Da, boerule, nu mai potú; sînt fôrte slabu, căci d'abiá eri mi-a datu drumul din spitalu.

— Dar ce bóla ai avutu?

— Angina, cocóne, si chiar acum m'a apucatu ier durerea de gátu.

— Vai! mi-ai molipsitu blan'a . . . Me voiú molipsi si eu, si nevést'a si copiii, si toti . . . Na unu francu si du-te la Dumnedieu cu blana cu totu!

Si aruncându-i din departare francul, dl B. plecă iute spre bariera, fâra a se mai uitá înapoi.

Baiatul peste câteva óre vinde blan'a la unu macelarú pentru trei napoleoni.

Suvenirea mortilor.

Demetriu Brindusiu, advocatu în Tinca, a repausatu în etate de 48 ani, la începutul unei curente.

Ghicitura triumphiulara.

De *Dimitrie Prunesiu*.

Cuvéntul întregu ne dá unu nume femeiescu, care mai cu sama la noi Români e fôrte usitatu.

Stergîndu liter'a finala, remânemu cu unu nume ce represinta: paradisul vechilor Greci si Români.

Déca mai stergemu o litera finala, ne remâne nu-

mele unui barbatu carele a figuratu în istori'a Israil-tenilor cá judecatoru.

Déca stergemu înca o litera finala, remânemu cu pronumele personalu de a trei'a persóna.

În fine stergîndu mai o litera, remânemu cu liter'a prima, care este o vocala si ocupa al cincilea locu în alfabetu.

Termiul de deslegare e 11 juliu. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei numerice din nr. 38:

„Andreiu Muresianu.“

Bine au deslegat'o dómnele si domnișórele: Anastasia Popescu, Eufrosina Popoviciu, Maria Crisianu, Anastasia Bistreanu, Adelaida Corchesiu, Silvia Papp, Ninutia Muste, Iuliana Savescu, Petronella Mișiciu, Sofia Cerniciu, Apolonia Popescu, Cristina Popu, Iosefina Ardeleanu, Zoe Dimbu, Cleopatra Micsiunescu, Amalia Moldovanu, si dnii: A. Macovei, Dimitrie Prunesiu, Petru Valea, Octavianu Bonfiniu, A. Nerva Hodosiu, Petru Muresianu.

Premiul p'a câștigatu dsior'a Adelaida Corchesiu în Câmpeni.

Deslegarea ghiciturei din nr. 39:

„România.“

Bine au deslegat'o dómnele si domnișórele: Maria Popescu, Emilia Popoviciu, Zoe Dimbu, Sofia Cerniciu, Iosefina Luca, Amalia Crisianu, Eufrosina Popescu, Iosefina Ardeleanu, Anastasia Popescu, Cleopatra Micsiunescu, si dnii: Simeon Dragomir, Averchie Macovei, Dimitrie Prunesiu.

Premiul p'a câștigatu dl Averchie Macovei în Cernauti.

Post'a Reducțiunii.

Dnel G. P. în B. Déca si abonantele nóstre ne vor sprigini, în semestrul al doile vom dá si mai adese ori suplamente joi'a.

Dsiórel E. A. în C. Vom primi cu placere schitiele promise dela bá.

Ghîndulescu. Multãmîta pentru cele împart.șite. Salutare!

Paris. În locu de versuri, mai bine niște corespondinție din viét'a sociala, literara si artistica!

Câtra mamele române. Lasati poesi'a pentru poeti! Dar corespondinție de acolo amú primi cu placere.

Semestrul primu se va încheiá acusi. Rugámú de timpuriu pe amicii întreprinderii nóstre, sê binevoiésca a ni dá spriginul si în viitoru. Cá organu **socialu si beletristicu**, fói'a nóstra va tinde si de acuma înainte a umplé acestu golu în diuaristic'a nóstra; avemu o **multíme de corespondinti**, rubricile nóstre de sciri **informéza** pe cetitori **despre totu** ce se petrece în tíera si în straiñetate; **partea beletristica** ofere o lectura amúsanta si instructiva; **ilustrațiunile** nóstre se totu înmultiescu, căci — de si n'amú promisú — în timpul din urma de multe ori si în nrul de joi amú publicatu; **suplamentele** de joi asemene s'au sporitu, căci în semestrul ce espira amú datu de 5 ori. Atêrna numai dela spriginul publicului, cá în viitoru **fia-care** numeru sê **contîna câte o cóla întrega.** **Colectantii** vor capetá dupa 4 esemplare, unul, al 5-le, gratis. Pretiurile se vedu în fruntea foii.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru: **IOSIFU VULCANU.**